

SARTRE A LA BIBLIOTECA

A les biblioteques municipals de Girona podeu trobar les obres següents:

- **Kean.** Ed. Edhasa
- **Fenomenologia i existencialisme.** Ed. Laia
- **La naúsea.** Ed. El Observador de la actualidad
- **Les mosques.** Ed. Aymà
- **La puta respetuosa.** Ed. Alianza
- **A puerta cerrada.** Ed. Alianza
- **L'èsser i el no-res.** Edicions 62
- **El existencialismo es un humanismo.** Ed. Edhasa
- **Las palabras.** Ed. Losada
- **¿Qué es la literatura?.** Ed. Losada

Pàgines web:

- Portal de filosofia: <http://www.filosofia.net/>
- Web de filosofia en espanyol: <http://www.cibernous.com/>
- Escola de filosofia "El pou": <http://perso.wanadoo.fr/mem6363/edf/>
- Portal de filosofia dirigit per Josep M. Terricabras: <http://www.terrincabras-filosofia.info>

Bibliografia:

- **Sartre.** Annie Cohen-Solal. Ed. Edhasa
- **Sartre (1905-1980) en 90 minutos.** Paul Strathern. Ed. Siglo XXI
- **El siglo de Sartre.** Bernard-Henri Lévy. Ediciones B
- **Jean Paul Sartre. Crítica de la razón dialéctica y cuestión de método.** Juan José Sanguinetti. Ed. Emesa

Edita: Ajuntament de Girona | Coordina: Servei Municipal de Biblioteques | Selecció i textos: Mercè Pons Angrill | Imatges extretes de <http://www.macalester.edu/~asolli/philosophy.htm> - <http://worldroots.com/brigitte/famous.html> - <http://www.terra.es/personal/ofernandezg/sartre.htm> | Maquetació: Curbet CG | Impressió: Gràfiques Alzamora | Dipòsit legal: GI-????-2005

BIBLIOTECA ERNEST LLUCH

Barri de Palau
Saragossa, 27
17003 Girona
Tel. 972 426 368
bibliolluch@ajgirona.org

BIBLIOTECA SALVADOR ALLENDE

Barri de Santa Eugènia
Montseny, 74-78
17006 GIRONA
Tel. 972 232 715
biblioallende@ajgirona.org

BIBLIOTECA JUST M. CASERO

Barri de Pont Major
Pl. de l'Om, 1
17007 Girona
Tel. 972 211 370
bibliojcasero@ajgirona.org

BIBLIOTECA DE TAIALÀ

Barri de Taialà - Germans Sàbat
Carretera de Taialà, s/n
17007 GIRONA
Tel. 972 213 315
bibliotaiala@ajgirona.org

www.ajuntament.gi/biblioteques

INFORMACIÓ

2005
ANY DEL
LIBRE
I LA LECTURA

Guia de lectura

JEAN-PAUL

SARTRE

L'home està condemnat a ser lliure

L'existencialisme est un humanisme

VIDA

Jean Paul Sartre neix a París el 21 de juny de 1905. Orfe de pare des dels 15 mesos, viurà amb la seva mare, Anne-Marie Schweitzer, i el seu avi a París fins al 1917, quan la mare contrau segones núpcies i la família es trasllada a La Rochelle.

Estudia a l'Escola Normal Superior de París, on obté la graduació en Filosofia l'any 1929, alhora que Simone de Beauvoir, amb qui va conviure i compartí les seves idees durant la resta de la seva vida. Va ensenyar filosofia en diversos liceus des de 1929 fins al començament de la Segona Guerra Mundial.

Entre 1933 i 1935, residí a Alemanya com a becari de l'Institut Francès de Berlín, la qual cosa el posà en contacte amb la fenomenologia de Husserl i les idees exis-

tencialistes de Heidegger, que van influir profundament en l'evolució del seu pensament. Participà en la Segona Guerra Mundial, primer com a soldat i, després d'uns mesos d'internament en un camp de presoners de guerra a Alemanya (1940-1941), com a col·laborador de la resistència francesa contra els nazis.

Acabada la guerra, deixa l'ensenyament i es dedica de ple a l'estudi de la filosofia i a la redacció de les seves obres. Se'l considerarà un socialista independent actiu després de 1947, crític tant amb

la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques (URSS) com amb els Estats Units durant els anys de la guerra freda. És una persona molt activa i compromesa amb la realitat social i política de la seva època, sempre des d'una postura d'esquerres, i així funda, juntament amb Merleau-Ponty i de Beauvoir, la revista política i literària Temps Modernes l'any 1946.

A la dècada dels 50 denuncia l'actitud repressora de l'exèrcit francès a Algèria i la invasió soviètica d'Hongria. Mai es va afiliar al partit comunista, encara que va intentar reconciliar existencialisme i marxisme i va col·laborar amb el Partit Comunista Francès. Per raons ideològiques rebutja el Premi Nobel de Literatura l'any 1964, segons ell perquè si l'acceptava comprometria la seva integritat com a escriptor, i l'any 1968 participa activament en les manifestacions del maig francès.

Cap al final de la seva vida, i ja gairebé cec, continua exercint la seva tasca com a intel·lectual compromès a través de nombrosos articles i conferències. Morirà a París el 15 d'abril de 1980.

OBRA

Filòsof, dramaturg, novel·lista, periodista polític, un dels principals representants de l'existencialisme en la seva vessant atea, Sartre és un dels grans escriptors que ha donat França.

Com a filòsof, les seves obres conjuguen la fenomenologia del filòsof alemany Husserl, la metafísica dels filòsofs alemanys Hegel i Heidegger i la teoria social de Karl Marx dins una visió única anomenada existencialisme. Aquest enfocament relaciona la teoria filosòfica amb la vida, la literatura, la psicologia i l'acció política.

Com a intel·lectual va ser molt crític i controvertit, el podríem definir com a contestatari radical, en la mesura en què pensava que l'única possibilitat d'inventar l'home és a través de la liquidació dels sistemes que l'alienen, i li roben la llibertat. La interpretació que va fer de les realitats socials i polítiques de l'època i la seva personal manera d'expressar les seves opinions i desacords revelen el compromís i la responsabilitat de l'home enfront del món i la seva transformació.

Com a escriptor les seves novel·les i obres de teatre expressen la seva creença que la llibertat i l'acceptació de la responsabilitat personal són els valors principals de la vida i que els individus han de confiar en els seus poders creatius més que en l'autoritat social i religiosa. Va fer servir la literatura per expressar el seu pensament filosòfic i les seves idees polítiques i va demostrar sempre una independència de criteri que el va convertir en un testimoni insubornable de la realitat, que conjugada amb el seu individualisme, va fer que no se li perdonessin molts dels seus errors. Tot i així, la seva fecunda obra encara és una referència en la nostra societat.

Filosofia: *L'èsser i el no-res* (1943), *Assaig d'ontologia fenomenològica* (1943), *El existencialisme es un humanisme* (1946), *Crítica de la razón dialéctica* (1960).

Narrativa: *La nàusea* (1938), *El mur* (1939), trilogia *Los caminos de la libertad –La edad de la razón* (1945), *El aplazamiento* (1945) i *La muerte en el alma* (1949)–, *Els mots* (1964, autobiografia).

Estudis: *San Genet, comediante y mártir* (1952), *El idiota de la familia* (3 volums, 1971-1972, estudi sobre Flaubert).

Teatre: *Les mosques* (1943), *Huis clos* (1944), *A porta tancada* (1944), *La p... respectuosa* (1946), *Los secuestrados de Altona* (1959).

Crítica literària: *¿Qué es la literatura?* (1947).

La nàusea (1938)

La nàusea marca l'entrada de Sartre a la vida literària, a l'edat de 33 anys, i en aquesta primera obra ja trobem els temes comuns a tota la trajectòria sartriana. L'argument de *La nàusea* es redueix a una meditació, al fàstic que s'apodera del protagonista, Antoine Roquentin, quan s'adona de la inutilitat del que fa, del que sent i de tot el que l'envolta. Quan s'adona que la vida humana no té cap propòsit, en definitiva. Aquesta angoixa, però, no el priva de ser lliure ni de sentir-se responsable. La clau és la consciència, de la qual l'home és presoner i que, exterior a les coses, les determina tot donant-los un sentit.